

KLACHTNUMMER : 21.0356

DE KLACHTENCOMMISSIE VOOR GGZ NOORD-HOLLAND-NOORD
HEEFT HET VOLGENDE OVERWOGEN EN GEOORDEELD OMTRENT DE OP 16 MAART 2021 BINNENGEKOMEN
KLACHT IN HET KADER VAN DE WET VERPLICHTE GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG (WVGGZ) VAN:

A.,
verblijvende in de kliniek B. van GGZ Noord-Holland-Noord te C. (hierna: de instelling),
hierna te noemen: klager,

tegen

D., behandelaar bij de instelling,
hierna te noemen: verweerder.

3 OVERWEGINGEN EN BEOORDELING DOOR DE KLACHTENCOMMISSIE

3.1 VOORVRAAG

De commissie is bevoegd kennis te nemen van de klacht. Klager is ook ontvankelijk in zijn klacht.

3.2 TOETSING CRITERIA

De klachten zijn gebaseerd op artikel 10:3 van de Wvvgz. De klachtencommissie zal zich uitspreken over de klacht van klager met betrekking tot het toedienen van dwangmedicatie (depot), en de beslissing van verweerder aan de wettelijke criteria toetsen.

In de door de rechtbank Noord-Holland, locatie H. verleende zorgmachtiging van 8 februari 2021 wordt voorzien in deze vorm van verplichte zorg. Naar het oordeel van de klachtencommissie is het instellen van klager op een olanzapinedepot onder de gegeven omstandigheden ook geïndiceerd.

Met verweerder is de klachtencommissie namelijk van oordeel dat de psychiatrische kwetsbaarheid van klager, voortkomend uit een manisch-psychootische decompensatie als gevolg van een bipolaire type I-stoornis, voor hem tot ernstig nadeel leidt. Het instellen van klager op een olanzapinedepot is noodzakelijk om ernstig nadeel in de vorm van ernstig lichamelijk letsel, ernstige verwaarlozing, maatschappelijke teloorgang, dan wel gevaarlijk gedrag met kans op letsel voor klager zelf en/of zijn omgeving tot gevolg, op langdurige termijn af te wenden. De verplichte zorg is vanwege het hiervoor genoemde gevaar proportioneel.

De klachtencommissie acht het risico dat klager de instelling nogmaals ongeoorloofd zal verlaten, niet denkbeeldig. In het verleden is gebleken dat klager in dat geval per direct stopt met de inname van zijn medicatie, met een snelle verslechtering van zijn toestand als gevolg. Het hiervoor genoemde ernstig nadeel heeft zich tijdens het laatste ongeoorloofde verlof ook verwezenlijkt. Om klager in eventuele toekomstige gevallen een stabiele mate van bescherming te bieden, is het geïndiceerd dat hij wordt ingesteld op een olanzapinedepot. Een alternatief voor dit depot is niet denkbaar. Er zijn al meerdere alternatieven met klager besproken en/of geprobeerd, maar deze hadden niet het gewenste effect. Er is niet gebleken, dat er andere (nog niet reeds ingezette) minder

ingrijpende behandelwijzen kunnen worden voorgeschreven. Dat maakt de verplichte zorg subsidiair.

Klager heeft op de zitting weliswaar aangegeven dat hij niet van plan is de straat weer op te gaan, dat hij de tabletten wil blijven innemen en dat hij bereid is afspraken te maken met de instelling over de orale inname van zijn medicatie. Maar, gezien de uitleg die verweerder ook tijdens de zitting heeft gegeven over het meerdere keren niet nakomen door klager van gemaakte afspraken, heeft de commissie er alle begrip voor dat verweerder in dergelijke toezeggingen geen vertrouwen meer heeft. De commissie wil zonder meer aannemen dat klager zo'n belofte op dat moment oprecht meent, maar blijkbaar lukt het klager niet deze beloften daadwerkelijk na te komen. Gezien deze voorgeschiedenis volgt de klachtencommissie verweerder in zijn standpunt dat afspraken met klager op dit moment niet (meer) tot de mogelijkheden behoren.

Het instellen van klager op een olanzapinedepot biedt hem naar het oordeel van de klachtencommissie ook perspectief voor de toekomst. Nu is het zo dat de behandeling van klager bij terugkomst in de instelling na een periode van ongeoorloofd verlof steeds opnieuw moet worden gestart. Als klager echter eenmaal is ingesteld op het depot, en hij de instelling hopelijk niet opnieuw ongeoorloofd zal verlaten maar er stabiliteit is bereikt, zullen klager en de instelling stap voor stap kunnen toewerken naar meer vrijheden voor klager en, uiteindelijk, richting ontslag van klager uit de instelling. De verplichte zorg wordt hiermee ook als doelmatig gekwalificeerd.

De klachtencommissie komt dan ook tot het oordeel dat de door verweerder genomen beslissing tot het verlenen van verplichte zorg (door toediening van een olanzapinedepot) voldoet aan de daaraan gestelde eisen. De klacht van klager wordt daarom ongegrond verklaard.

4 BESLISSING KLACHTENCOMMISSIE

De klacht van klager is **ongegrond**

Aldus gedaan te l. op 24 maart 2021 , verzonden op 30 maart 2021.

Vastgesteld door de volgende commissie:

Ph. Burgers (voorzitter), M. Hensen (lid-jurist), J.F. Hammink (lid-psychiater) (leden), bijgestaan door Y. Schoutsen (ambtelijk secretaris).

Namens deze;

mr. Ph. Burgers
voorzitter

Beroep

De Wvz geeft betrokkene (klager), diens vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene de mogelijkheid om binnen 6 weken na de uitspraak van de commissie een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift in te dienen bij de rechter van rechtbank Noord-Holland, gelegen aan de Kruseman van Eltenweg 2, 1817 BC Alkmaar.

Deze uitspraak wordt toegezonden aan:

A., cliënt

E., PVP

GGZ Klachtencommissie voor Noord-Holland-Noord

J., advocaat
K., Geneesheer directeur
GGZ Noord-Holland-Noord (zorgaanbieder)
D., zorgverantwoordelijke
Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.